

ΕΡΜΗΣ

Ετησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς ληπτὰ 15 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. " "

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ὁ βουλευτὴς κύριος Μαυρομάτης διαβίβουσι καὶ ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου μετὰ τοῦ βουλευτοῦ καὶ ὑποστράτηγου κυρίου Θ. Γρίβα, περὶ τῆς καταργηθείσης τῶν Εὐελπίδων σχολῆς, μετεχειρίσθη κατ' αὐτοῦ ἐκφράσεις ἀνοικεῖους εἰς βουλευτὴν. Τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἐμιμήθη καὶ ὁ ὑποστράτηγος κύριος Θεόδωρος Γρίβας, ἀλλὰ τὸν ὑπερέβη κατὰ τὸ ἐξυβριστικὸν τῶν ἐκφράσεων. Ἐντεῦθεν ἐγεννήθη ἔρις μετὰ αὐτῶν τῶν δύο βουλευτῶν, καὶ θόρυβος μὴ ἀσυνήθης ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου, ἀναγκάσας τὸν Πρόεδρον νὰ διαλύσῃ τὴν συνεδρίασιν.

Ἐξερχόμενοι τοῦ βουλευτηρίου οἱ δύο οὗτοι βουλευταὶ, καὶ ἐξημεμένοι εἰσέτι ὄντες, ἕνεκα τοῦ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ συμβάντος, συνεπλάκησαν ἔξωθεν τῆς θύρας τοῦ καταστήματος. Ἡ συμπλοκὴ τῶν αὐτῶν ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει δυσάρεστους συνεπειάς, ἀν δὲν ἐμεσολάβουν διάφοροι ἐκεῖ παρευρεθέντες συναδελφοὶ τῶν, διὰ νὰ τοὺς χωρίσωσιν.

Ἡ ἀντιπολίτευσις διέβηκε τὰ ἱμάτιά της καὶ εἰς τὴν περίεργον ταύτην ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου, καὶ διὰ τῶν ὁργάνων τοῦ τύπου της, κατὰκρινούσα καὶ βλασφημούσα τὴν Κυβέρνησιν, διότι δὲν καταδιώκει αὐτεπαγγέλτως τὸν ὑποστράτηγον κύριον Θεόδωρον Γρίβαν, ὡς πρᾶξαντα ἐγκλημα καθοσιώσεως νομομαθεῖς μάλιστα τινὲς ἐκ τῶν κυρίων βουλευτῶν ἐγνωμοδότησαν καὶ διατείνονται, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐξ ἀναλογίας εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, κατὰ τοῦ κυρίου Γρίβα, τὸ ἄρθρον τοῦ περὶ ἐξυβρίσεως νόμου, τὸ ἀφορῶν τὸ ἱερὸν καὶ ἀπαράβιαστον τοῦ Βασιλέως πρόσωπον, ταυτίζοντες οὕτω μὲ τὸ ἱερὸν αὐτὸ πρόσωπον, τὸ τοῦ βουλευτοῦ κυρίου Μαυρομάτου.

Μολονότι ἡ κοινὴ γνώμη ἀπεράνθη ἤδη καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου, καὶ ἐθεώρησεν ὡς παράλογα ὅλα τὰ ἐνεργηθέντα, λεχθέντα καὶ γνωμοτεθέντα εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, θεωροῦμεν καθήκον μας καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπωμεν ὀλίγα τινα περὶ αὐτῆς τῆς τοσοῦτον ἀπλῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως ἐδόθη τοσαύτη σημαντικότητα. Πρὶν ὅμως κάμωμεν ἐναρξιν, ὀφείλομεν νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς

ἀναγνώστας μας, ὅτι ὁ ὑποστράτηγος κύριος Θεόδωρος Γρίβας ἀνεκάλεσεν εἰς μεταγενεστέραν τῆς βουλῆς συνεδρίασιν, ὡς τοῦτο συνήθως γίνεται, τὰς ἀπρεπεῖς κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κυρίου Μαυρομάτου ἐκφράσεις του, καὶ οὕτως ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν συνήθη ἱκανοποίησιν.

Ἄλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς βουλῆς ἱκανοποίησιν διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου συμβάντα μετὰ αὐτῶν τῶν δύο κυρίων Βουλευτῶν, καὶ τὴν ἀδειαν τῆς εἰς δίκην εἰσάξεως τοῦ ὑποστράτηγου κυρίου Θεοδώρου Γρίβα, διὰ ἐγκλημα καθοσιώσεως.

Ἡμεῖς ἀποδοκιμάζομεν μὲν τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑποστράτηγου κυρίου Θεοδώρου Γρίβα, καίτοι προκληθέντος καὶ παροργισθέντος ἀπὸ τὰς ἀνοικεῖας ἐκφράσεις τοῦ βουλευτοῦ κυρίου Μαυρομάτου· ἀξιοῦμεν ὅμως, ὅτι ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἱκανοποιήθη ἀρκούντως διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου συμβάντα· διότι ὁ κύριος ὑποστράτηγος ἀνεκάλεσε πάλιν ἐντὸς τοῦ βουλευτηρίου ὅσα κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κυρίου Μαυρομάτου ἐξέφρασε· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς διαπληκτισμοὺς τοὺς ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου λαβόντας χώραν, λέγομεν, ὅτι μήτε προσβλήθη, μήτε προσβάλλεται ἡ βουλευτικὴ ἀξιοπρέπεια ἀπὸ τοιαύτης φύσεως διαπληκτισμοῦ, συμβαίνοντος ἢ δυναμένου νὰ συμβῶσιν ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου, καὶ ἰδίως μετὰ βουλευτῶν. Εἶναι ἄρα ὅλως διόλου ἀδικαιολόγητος ἡ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐναντίον ἀξιώσις.

Ἄλλ' ἐρωτῶμεν τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὑπάρχει μετὰ ἡμῶν νόμος ὁρίζων, ὅτι καταδιώκεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ δικαστήριον ὁ ἐξυβρίσας ὁποσδήποτε βουλευτὴν; Ἀφοῦ λοιπὸν τοιαύτη διάταξις δὲν ὑπάρχει μετὰ τῆς νομοθεσίας μας, ἐν τίνι δικαιοῦμαι ἤθελε καταδιώξῃ ἡ ἐξουσία αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸ δικαστήριον τὸν ὑποστράτηγον κύριον Θεόδωρον Γρίβαν, χωρὶς νὰ παρανομήσῃ; Ἀδίκως λοιπὸν ἡ ἀντιπολίτευσις καταιτιᾶται καὶ κατακρίνει τὴν Κυβέρνησιν, διότι δὲν ἐπράξεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο οὕτε ἐσυγχωρεῖτο ἀπὸ τὸν νόμον νὰ πράξῃ.

Ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς θεωρουμένου τοῦ πράγματος, ἦτο φρόνιμον ἐρωτῶμεν, νὰ προκαλέσῃ εἰς διαπληκτισμοὺς ὁ κύ-

ριος Μαυρομάτης καὶ νὰ παροργίσῃ τὸν ὑποστράτηγον κύριον Θεόδωρον Γρίβαν, διὰ λέξεων καὶ φράσεων ἀνοικεῖων; Ἄν ἡ συζήτης εἰς τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα ᾔται ἐλευθερία, εἶναι ἀπαίσιον τὸ νὰ μεταχειρίζονται οἱ κύριοι Βουλευταὶ εἰς τοὺς λόγους τῶν ἐξυβριστικῶν ἐκφράσεων· ἀσύνετον δὲ καὶ ἀντικοινωνικὸν τὸ νὰ παροργίζωσιν ἀνθρώπους τῶν ὁποίων γνωρίζουν τὸ δέξυθμον καὶ τὴν τόλμην, καὶ νὰ προκαλῶσι τοιαύτας ἐριδας καὶ διαπληκτισμοὺς, αἱ ὁποῖαι ἐνῶ εἶναι δυσάρεστοι, προστρέβουν μῶμον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, οἱ ὁποῖοι ὑποτίθεται ὅτι ἐκλέγονται μετὰ τῆς ἀνωτέρας καὶ ἐκλεκτῆς τοῦ λαοῦ τάξεως.

Ἄμα διεδόθη ἡ φήμη εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτι εὐρήθη νεκρὸς ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ ὁ στρατηγὸς κύριος Ἀνδρέας Λόντος, διεσημείωθη ταῦτο χρόνως ὅτι ὁ θάνατός του συνέβη ἀπὸ αὐτοχειρίας. Ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λοιπὸν κόσμος τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἔχει πληροφορίαν καὶ πεποθήσιν, ὅτι αὐτοχειρίσθη ὁ στρατηγὸς Ἀνδρέας Λόντος.

Κατὰ τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας τοὺς καθιερωθέντας οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἡμετέραν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας καὶ πρὸ αἰώνων ἐφαρμοζομένους, ἀρνεῖται ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ αὐτοχειρισθέντος· καὶ ὅμως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην διέβηκε καὶ πάλιν τὰ ἱμάτιά της ἡ ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς ἐξουσίας, ὡς δὴθεν ἐπηρεασμένη τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, διὰ χαμερπῆ ἀντεκδίκησιν, ν' ἀρνήσῃ τὸν ἐνταφιασμὸν καὶ τὰς ἀνηκούσας τιμὰς εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ στρατηγοῦ κυρίου Ἀνδρέα Λόντου, καὶ προσπαθεῖ διὰ παντός μέσου νὰ δώσῃ ἄλλον χαρακτήρα εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐνῶ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἡ κοινὴ γνώμη ἐσχηματίσθη ἀμέσως ἀπὸ ὅλα τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν πρᾶξιν περιστατικὰ, ὅτι ὁ θάνατος οὗτος συνέβη ἀπὸ αὐτοχειρίας· τὸ δὲ ὑπερπεριγώτερον πάντων εἶναι, ὅτι καὶ οἱ σφόδρα φιλορθόδοξοι, κορυφαῖοι τῶν ὁποίων εἶναι ὁ κύριος συντάκτης τοῦ Αἰώνος, οἱ διαβρῆξαντες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ ἱμάτιά των κατὰ τῆς ἐξουσίας, καὶ κατακρίναντες αὐτὴν δι' ἀνύπαρκτον παραβίασιν τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς ἐκκλησίας, τὴν κατακρίνουν σήμερον, διότι ἡ ἱερὰ σύνοδος, αὕτη ἡ ἀνεξάρτητος ἀρχὴ, δὲν συγκατετέθη νὰ τοὺς παραβιάσῃ.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ κατὰ τῆς Ρωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἰδε τὸν Ἀριθ. 349.

Μάρτυς ἀψευδὲς μᾶς ἐβεβαίωσε περὶ τῶν προεκτεθέντων. Ἄλλ' εἰς πᾶσαν περίστασιν, εἴτε διότι τοιαύτη συμβουλή ἐδόθη εἰς τὸν Φεδερίκον ἀπὸ τῆς ἐλευθεριότητος ἢ τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, εἴτε διότι ἡ ἀνάγκη τὸν ὑποχρέωσε, βέβαιον εἶναι ὅτι ἦτο καιρὸς ν' ἀποφασίσῃ καλὸν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1812, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἔλαβον χώραν αἱ συνδιαλέξεις αὗται μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἢ ἡ ἐλπίς τῶν νὰ συνθηκολογήσῃ μετὰ τῆς Γαλλίας ὑπὸ ὅρους ἐπωφελεστέρους, ἐνῶ ὁ Φερίκος ἀμφίβαλε ποῖαν τελειωτικὴν ἀπάντησιν νὰ δώσῃ εἰς τὰς προτάσεις τοῦ Ναπολέοντος, ἀνυπόμονος ὁ τελευταῖος ἔλαβε τὴν κατοχὴν τῆς Δάντζικας καὶ ἐσπρωξέ τον Δαβούτ εἰς τὴν Πομερανίαν. Αἱ διαταγαὶ τοῦ περὶ τῆς εἰσβολῆς εἰς ταύτην τὴν Σουηρικὴν ἐπαρχίαν ἐπανελήφθησαν καὶ ἐστηρίχοντο. Ἀογνὲς τὸ παράνομον ἐμπόριον τῆς Πομερανίας μετὰ τῶν Ἀγγλων, καὶ Βον εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν αὐλὴν τοῦ Βερολίνου νὰ παραδεχθῇ τὰς προτάσεις του. Ὁ πρίγκιψ τοῦ Eckmühl ἔλαβε διαταγὴν νὰ ᾔται ἐτοιμος διὰ

νὰ κυριεύσῃ παρευθὺς ὅλην τὴν Πρωσσίαν καὶ τὸν βασιλέα της, ἂν ὁ ἡγεμὼν οὗτος μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀφοῦ ἤθελε λάβει τὰς ὁδηγίας αὐτάς, δὲν ἤθελε παραδεχθῇ τὴν ἐπιθετικὴν συμμάχίαν τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία ὑπηγόρευεν εἰς αὐτὸν· ἀλλ' ἐνῶ ὁ στρατάρχης οὗτος διέγραψε τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἤθελε λάβει ὡς πρὸς τὸ ἔργον αὐτὸ, ἔλαβε τὴν ἀγγελίαν, ὅτι ἡ συνθήκη τῆς 24 Φεβρουαρίου 1812. εἶχεν ἐπικυρωθῇ.

Ἡ ὑποταγὴ αὕτη μολοντοῦ δὲν καθυστάλασε τὸν Ναπολέοντα. Εἰς τὰς δυνάμεις του ἦσαν οὗτος καὶ τὴν πονηρίαν. Ὡς ἐκ τῆς δυσπιστίας του ἐπεθύμει ἀκόμη νὰ κατέβῃ τὰ φρούρια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μόνον αἰδῶ ἄφινεν εἰς τὸν Φεδερίκον. Δὲν ἐσυγχώρει λοιπὸν εἰς τὸν Μονάρχη αὐτὸν νὰ ἔχῃ εἰς τινα ἐξ αὐτῶν περισσοτέρους ἀπὸ πεντήκοντα ἢ ὀγδοήκοντα στρατιώτας ἀπομάχους, εἰς δὲ τ' ἄλλα ἀπῆται ν' ἀνεχθῇ ὁ Φεδερίκος τὴν παρουσίαν ἀξιοματικῶν τινῶν Γάλλων· ὅλα δὲ τὰ φρούρια ταῦτα ὤφειλον νὰ πέμπουν εἰς αὐτὸν ἀναφοράς, καὶ νὰ δέχονται τὰς διαταγὰς του. Αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐξετείνοντο ἐπὶ παντός πράγματος. Τὸ φρούριον Spandau, ἔλαβεν οὗτος εἰς τὰς πρὸς τὸν Στρατάρχην Δαβούτ ἐπιστολάς του, εἶναι ἡ ἀκρόπολις τοῦ Βερολίνου ὡς τὸ Pillau εἶναι ἡ ἀκρόπολις τοῦ Koenigsberg· τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα ὅθεν εἶχον διαταγὰς νὰ ᾔται ἐτοιμα διὰ νὰ εἰσβάλωσιν εἰς αὐτὰ μετὰ τὸ πρῶτον δοθὲν σημεῖον, ὁ δὲ Ναπολέων ὑπέδειξε ταῦτο χρόνως τὸν τρόπον

τῆς εἰς αὐτὰ εἰσβολῆς. Εἰς τὸ Postdam, τὸ ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐπεφύλαξε δι' ἑαυτὸν, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἐσυγχωρήθη ἡ εἰσδοξὸς Γαλλικῶν στρατευμάτων, ἤθελεν ὁ Ναπολέων νὰ παρουσιάσωνται συγχάκις Γάλλοι ἀξιωματικοὶ διὰ νὰ κάμωσι παρατηρήσεις, καὶ διὰ νὰ συνειθίσωσι τὸν λαὸν εἰς τὴν ὄψιν των. Διέταξε νὰ γίνωνται αἱ μεγαλήτεροι περιπολήσεις εἰς τὸν Φεδερίκον καὶ εἰς τοὺς ὑπάρχους του, ἀπῆται ὅμως ταῦτο χρόνως ν' ἀφαιρεθῶσιν ἀπ' αὐτοὺς ὅλα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ τοῖς χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ νὰ ἐπαναστατήσωσι. Διέγραψεν εἰς αὐτοὺς τὰ πάντα, καὶ μέχρι τοῦ ἐσχάτου ὅπλου φοβούμενος δὲ τὴν ἀπώλειαν μιᾶς μάχης καὶ τὸν Πρωσσικὸν ἐσπερινόν, διέταξεν ὅτι ὅλα τὰ στρατεύματα ἐπρεπε νὰ ᾔται εἰς τοὺς στρατώνας, εἴτε ἐστρατοπεδευμένα, καὶ ἔδωσε χιλίας ἄλλας περὶ προφυλάξεως ὁδηγίας. Ἐπὶ τέλους προβλέπων ἀπόβασόν τινα τῶν Ἀγγλων εἰς τὴν Ἑλθὴν καὶ εἰς τὸν Βίττολα, μολονότι ὁ Βίττωρ καὶ ὁ Augereau κατεῖχον τὴν Πρωσσίαν μὲ πεντήκοντα χιλιάδας στρατιώτας, ἔστειλε νέαν βοήθειαν ἐκ δέκα χιλιάδων Δανῶν.

Μετὰ ὅλων αὐτῶν τῶν προφυλάξεων, τὸν ἐτάραττεν εἰσέτι ἡ δυσπιστία καλὸν ὅταν ὁ πρίγκιψ Hatzfeld ἤλθε νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ βοήθειαν ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἑκατομμύρια διὰ τὰς δαπάνας τοῦ πολέμου ὅστις ἡτοιμάζετο, ὁ Ναπολέων ἀπήντησεν, ὅτι δὲν ἤτοτοσοῦτον μωρὸς διὰ νὰ δώσῃ ἔπλα εἰς

Ἄς γνωρίσῃ καὶ ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὅλαι αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος φωνασκαί τῶν ἀντιπολιτευομένων κατὰ τῆς ἐξουσίας, ὡς δὴθεν παραβία σάσης τότε τοὺς ἱεροὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, δὲν ἐκινούντο ἀπὸ σέβας καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν θρησκείαν, ἀλλ' ἀπὸ ἀξιοκράτειον ὑποκρισίας καὶ δι' ἐπίδειξιν, καὶ ὅτι μεταχειρίζονται ὡς μέσον τὴν θρησκείαν, διὰ ν' ἀπατώσιν τὸν χυδαῖον ὄχλον, καὶ διὰ νὰ πείσωσιν αὐτὸν, ὅτι ἡ ἐξουσία ἐπιβουλεύεται τὴν ἱεράν τῶν πατέρων μας θρησκείαν, κατὰ τῆς ὁποίας οὐδεὶς πώποτε κατέσχυσεν, οὐδὲ πύλαι ἄδου δύνανται νὰ κάτισχύσωσι.

Συμφέρι εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν γεωργίαν, τὴν ναυτιλίαν, τὴν βιομηχανίαν μας καὶ ἐν γένει εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, νὰ ὑπάρχῃ τάξις, ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια καθ' ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν κράτος; Συμφέρι εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ ᾖ ἀνεξάρτητος ἡ πατρίς των, νὰ κυβερνᾶται διὰ τῶν ἰδίων τῆς νόμων, καὶ νὰ μὴ γίνῃ πώποτε ἐπ' αὐτῆς ξένη ἐνοπλος ἐπέμβασις; Προσβάλλει τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας πᾶσα ἐπέμβασις ξένων εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων μας; Συμφέρι νὰ ὑπάρχῃ ἀρμονία καὶ φιλία μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Τούρκων, τῶν φυσικῶν συμμάχων μας; Συμφέρι νὰ ὑποστηρίγῃ ὁ βασιλικὸς θρόνος, νὰ ἐνισχυθῶσιν οἱ νόμοι καὶ νὰ τιμωρῶνται οἱ κακοῦργοι; Καὶ τίς δύναται νὰ ἀπαντήσῃ ἀπορακτικῶς εἰς ὅλας ταύτας τὰς ἐρωτήσεις; Καὶ αὐτοὶ οἱ σφόδρα καὶ φανατικῶς ἀντιπολιτευόμενοι ἀπαντῶσι καταφατικῶς, ὅσῳ γίνεται εἰς αὐτοὺς τοιαύτης φύσεως ἐρωτήσεις.

Διετήρησεν ἄραγε ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν εἰς τὸν τόπον μας; Ναί. Διότι καὶ ἀσφάλειαν ἀπολαμβάνομεν, καὶ τὸ ἐμπόριον, ἡ γεωργία, ἡ ναυτιλία καὶ ἡ βιομηχανία μας ἐξασκῶνται ἀκινδύνως καὶ ἐλευθέρως.

Ἐλαβε χώραν καμμία ξενικὴ ἐνοπλος ἐπέμβασις εἰς τὸν τόπον μας μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου; Οὐχί. Διότι ἡ διατηρηθεῖσα τάξις, ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἐματαιώσαν ὅλα τὰ ξένων τιῶν ἐπιβουλά κατὰ τῆς Ἑλλάδος σχέδια.

Εἶναι ἤδη ἀνεξάρτητος ἡ Ἑλλάς; Κυβερνᾶται διὰ τῶν ἰδίων τῆς νόμων; Ναί. Διότι εἰς εἰκοσιπέντε μηνῶν διάστη

μα, ἀφότου ἐγκαθιδρύθη τὸ ἐνεστῶς ὑπουργεῖον, καμμία ἐξωτερικὴ ἐπέμβασις δὲν ἐτάραξε ποσῶς τὴν μεταξὺ τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως του ἀρμονίαν, ὡς πρὸς τὰ κυβερνῶντα πρόσωπα μολοντί ξένοι τινες ἐπροσπάθησαν παντοιοτρόπως νὰ τὴν ταράξωσι.

Διεταράχθη ποσῶς εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος στενὴ φιλία καὶ ἀρμονία; Οὐχί. Χάρις εἰς τὰ συνετὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα καὶ κατὰ τοῦτο ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις. Συνεσφύγγησαν ἀπεναντίας καὶ συσφίγγονται μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο ὁμόρων ἔθνων στενότεραι φιλίας δεσμοί.

Ἐξησθενίσθησαν διόλου αἱ βάσεις, τοῦ βασιλικοῦ θρόνου, ὑπὸ τὸ ἐνεστῶς ὑπουργεῖον; Οὐχί. Ἀπεναντίας ἐστερεώθησαν καὶ καθ' ἐκάστην στερεοῦνται, διότι τὸ ἐνασχολοῦν πρὸ πάντων τὴν προσοχὴν τῶν κυβερνῶντων καὶ διοικούντων μας ἀντικείμενον εἶναι, τὸ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν θρόνον, καὶ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος σέβας, ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς αὐτόν.

Τιμωροῦνται ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν οἱ κακοῦργοι καὶ οἱ τοὺς νόμους ὁπωσδήποτε παραβιάζοντες; Ναί. Τὰ δικαστήρια τῶν ἐνόρκων ἐπεμψαν καὶ πέμπουν καθ' ἐκάστην σχεδὸν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς τοὺς παραβιάζοντας τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου ἢ δὲ ἐκτελέσας ἡ γενομένη ἐσχάτως διὰ τῆς λαίμηττόμου ἐν Ἀθήναις κατὰ τῶν φονέων τοῦ δυστυχικοῦ Καπούδα, εἶναι ἀρκετὴ ἀπόδειξις ὅτι οἱ νόμοι ἔλαβον τὴν προτέραν ἰσχύν των, καὶ ἂν κατ' ἀρχὰς ἀμνηστεύθησαν λησταί τινες, καὶ κατὰ τοῦτο εἶναι ἀξέπαινος ἡ ἐνεστῶσα Κυβέρνησις, ὡς συνετῶς πράξασα, εἴτε διὰ νὰ μὴ κάμῃ αὐτοὺς συντρόφους τῆς ἡ ἀντιπολίτευσίς, εἴτε διὰ νὰ μὴ ταράξωσιν οὗτοι καταδικώμενοι τὴν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος καλὴν ἀρμονίαν, διὰ τῶν εἰς τὰ μεθόρια καταχρήσεων των. Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ἐνήργησε μετὰ ζήλον, ἀφοσίωσιν καὶ πατριωτισμὸν ὅ,τι συμφέρι εἰς τὴν φιλίαν καὶ δυστυχῆ πατρίδα μας, δυστυχῆ μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἀπόνοιαν τέκνων τῆς τιῶν, τῶν ὁποίων ὅλαι αἱ προσπάθειαι τείνουσιν εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς.

Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη τί ἐπράξε, πράττει καὶ προσπαθεῖ νὰ πράξῃ ἡ ἀντιπολίτευσις.

Ὅτι ἐπροσπάθησε νὰ τράξῃ τὴν τάξιν, τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνομεν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν, μάρτυς ἀψευδέστατος εἶναι

τὰ ἐν τῇ Μάνῃ συμβάντα περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου καὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑποκινηθέντα. Εἶναι πρὸς τούτοις ἀλήθεια, καὶ ἀλήθεια παρὰ πάντων ἀναγνωρισμένη, ὅτι ἐπεθύμησεν, ἐπιθυμεί, ἐπροκάλεσε καὶ εὐχεται ὑπὲρ μιᾶς ἐνόπλου ξενικῆς ἐπεμβάσεως, διότι αὐτὸ εἶναι, κατ' αὐτὴν, τὸ μόνον μέσον τῆς σωτηρίας τῆς, ἀφοῦ ἀπώλεσε πλέον πρὸ καιροῦ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ βασιλέως μας. Εἶναι ὡσαύτως ἀλήθεια ἀναντιρρήτος, ὅτι ἀπὸ ξένας ἐπεμβάσεις προσδοκᾷ τὴν πτώσιν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, καὶ μάρτυς ἀψευδῆς τῶν λεγομένων μας εἶναι ὁ περιοδικὸς τύπος τῆς. Πόσα δὲ δὲν ἠνέργησε καὶ διπλωματικῶς καὶ διὰ τῶν κηστικῶν τὰς ὁποίας διωρᾶναι εἰς τὰ Τουρκικὰ μεθόρια, διὰ νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὴν Κυβέρνησιν μας, νὰ ἐρεθίσῃ τὴν Τουρκίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ χαλαρώσῃ τοὺς μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο δυνάμεων φιλικούς δεσμούς! Ἐπὶ τέλους ἐν ὅλοι οἱ ἀγαπῶντες εἰλικρινῶς τὴν πατρίδα των Ἕλληνας τὴν στερέωσιν τοῦ βασιλικοῦ θρόνου θεωροῦν ὡς βάσιν τῆς αὐτονομίας μας, καὶ ὡς πηγὴν ἐξ ἧς πηγάζει καὶ θέλει πηγᾷσει ἡ ἐθνικὴ μας εὐμερία, ἡ δὲ Κυβέρνησις καὶ οἱ διοικούντες μας μεταχειρίζονται πᾶν μέσον διὰ νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τὸν λαὸν ἀγάπην, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὁ περιοδικὸς τῆς ἀντιπολιτευσέως τύπος καταγίνεται εἰς τὸ ἐναντίον. Ἐντεῦθεν δὲ προέρχεται ὅλη ἡ καταφορά του κατὰ τῆς Βαυαρικῆς αὐλῆς, καὶ αἱ ἀκατάπαυστοι φωνασκαί περὶ τοῦ ὅτι τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ ἱερά των πατέρων μας θρησκεία τρέχουν μέγα κίνδυνον.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων, ἂς κρίνωσιν οἱ ἀναγνώσται μας, ποῖοι εἶναι οἱ ἀληθεῖς πατριῶται, καὶ ἂν τοιοῦτοι δύνανται νὰ ᾖ οἱ ὅσοι ἐνεργοῦν τὸ ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι συμφέρι εἰς τὸ ἔθνος, ὑποσκάπτοντες τὰς βάσεις τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ μας οἰκοδομήματος.

Καιρὸς εἶναι λοιπὸν νὰ ἔλθωσιν εἰς αἴσθησιν οἱ καταπολεμοῦντες καὶ κατασπαράττοντες τοσοῦτον ἀνιλεῶς τὴν δυστυχῆ πατρίδα μας, διὰ νὰ εὐχαριστήσωσι τὰ πάθη καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν των. Ἡ πατρίς μας ἔχει ἐν ἑαυτῇ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς εὐμερίας καὶ εὐδαιμονίας τὴν περιμένει λαμπρὸν καὶ ἐνδοξόν μέλλον, ἀρκεῖ μόνον ἡμεῖς νὰ σωφρονισθῶμεν, νὰ ἡσυχάζωμεν, νὰ περιστοχίσωμεν ὅλοι εἰλικρινῶς τὸν θρόνον καὶ τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπειδὴ ἀντιπολίτευσις εἶναι πάντοτε ἀναγκαία εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη, ἂς περιορισθῇ αὕτη, διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου μας, εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς λογικῆς, καὶ ἂς παύσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ πολεμία κατὰ τοῦ ἔθνους.

ἓνα ἐχθρόν του. Τοιοῦτοτρόπως ὁ Φεδερίκος δεσμευμένος εἰς σιδηροῦν δίκτυον ὑπεχρεώθη νὰ ὑπομένῃ, καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ναπολέοντος εἰκοσι ἢ καὶ τριάκοντα χιλιάδας στρατιώτας, τὰ περισσότερα ἐκ τῶν φρουρίων του καὶ ὅλας τὰς ἀποθήκας.

Αὗται αἱ δύο συνθήκαι ἡγοῖγον πρὸς τὸν Ναπολέοντα τὴν πρὸς τὴν Ῥωσίαν ὁδὸν ἀλλὰ διὰ νὰ τολμήσῃ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν αὐτὴν, ἐπρεπε νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τὴν Σουηκίαν καὶ τὴν Τουρκίαν.

Ὅλοι οἱ στρατιωτικοὶ συνδυασμοὶ ἔγιναν τοιοῦτοτρόπως, ὥστε δὲν ἐπρόκειτο πλέον διὰ νὰ διαγραφῇ σχέδιον πολέμου, νὰ γίνῃ παρατήρησις περὶ τοῦ σχηματισμοῦ μιᾶς ἐπαρχίας, περὶ τῆς ἀλύσου ὁρέων, ἢ περὶ τοῦ βεύματος ποταμοῦ, καθότι ὅτε ἡγεμόνες τοιοῦτοι ὁποῖος ἦτον ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ναπολέων διεμιλονεῖκου περὶ τῆς Εὐρώπης, τὸ σπουδαιότερον παρατήρησεως ἀντικείμενον ἦτον ἡ γενικὴ θέσις ὅλων τῶν αὐτοκρατοριῶν. Δὲν ἐπρόκειτο πλέον νὰ διαγραφῶσι τὰ πολεμικὰ σχέδια ἐπὶ μερικῶν γεωγραφικῶν χάρτων, ἀλλ' ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς σφαίρας.

Ἡ Ῥωσία εἶναι κυρία τῆς κορυφῆς τῆς Εὐρώπης, αἱ δὲ πλευραὶ τῆς ἐπακουμβοῦν εἰς τὰς ἀρκτικές καὶ μεσημβρινὰς θαλάσσας. Δυσκόλως ἄρα ἡ Κυβέρνησις τῆς δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς συμβιβασμούς μεταξὺ τοιαύτης φαντασιώδους σχεδὸν ἐκτάσεως, ἢ κατὰκτισις τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ διεξοδικὰς ἐκστρατείας, κατὰ τῶν ὁποίων ἀντίστανται τὸ κλίμα. Συνάγεται ὅθεν, ὅτι ἀνευ τῆς συνδρομῆς τῆς Τουρκίας καὶ Σουηκίας, ἡ Ῥωσία εἶναι ὀλιγώτερον ὑποκειμένη εἰς τὸ νὰ καταπορθηθῇ. Ἦτον ἀνάγκη λοιπὸν νὰ καταπληχθῇ μετὰ τὴν συνδρομὴν αὐτὴν, νὰ καταπολεμηθῇ εἰς τὸ κέντρον τῆς ἡ αὐτοκρατορία αὐτῇ, μέχρι τῆς νέας πρω-

τεύουσας τῆς, νὰ καταστραφῇ ὁ μέγας εἰς τὸν Niemen στρατός τῆς, καὶ νὰ μὴν διακινδυνευθῶσιν ἀποτόμως προσβολαὶ κατὰ μέτωπον εἰς τὰς πεδιάδας, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις ἐμποδίζει τὴν ἀταξίαν, καὶ ἀφίνει εἰς τὸν στρατὸν αὐτὸν ἑκατὸν ὁδοὺς ἀνοικτάς πρὸς ὀπισθοδρόμην.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν προήλθεν, ὅτι οἱ ὀλιγώτερον φρόνιμοι ἐκ τῶν στρατιωτικῶν μας ἐπερίμενον νὰ πληροφορηθῶσιν εἰς πᾶσαν στιγμὴν τὴν ἐκστρατείαν τοῦ μεγάλου Βεζύρου πρὸς τὸ Kief, καὶ τὴν τοῦ Βερναδότου πρὸς τὴν Φιλαδέλφειαν. Ὅκτὼ ἡγεμόνες ἦσαν ἤδη παρατεταγμένοι ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Ναπολέοντος, ἀλλὰ δύο οἱ πλέον ἐνδιαφέροντες ἔλλειπον ἀκόμη ἀπὸ τὰς διαταγὰς του. Ἐργὸν ἄξιον τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος ἦτον, νὰ κατορθώσῃ τὸ νὰ ἐκστρατεύσωσιν ὅλαι αἱ δυνάμεις καὶ ὅλαι αἱ θρησκείαι τῆς Εὐρώπης πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν μεγάλων σκοπῶν του· τότε δὲ ἡ ἐπιτυχία του ἦτο εἰσθαλὴ ἀναπόρευτος· καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἦτο εἰσθαλὴ ἡ φωνὴ ἑνὸς νέου Ὁμήρου πρὸς ἐξίμνησιν τοῦ βασιλέως τῶν βασιλέων, ἦτο εἰσθαλὴ τὴν ἀντικαταστήσει ἡ φωνὴ τοῦ Ἰο. αἰῶνος· αὕτη δὲ ἡ καταπληκτικὴ φωνὴ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ἦτο εἰσθαλὴ ἀντηχῆσαι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, μέχρι τῶν πλέον μεμαρυσμένων ἀπογόνων.

Τοιαύτη δόξα ὅμως δὲν μᾶς ἦτο προωρισμένη!

Τίς ἐξ ἡμῶν τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἐκπληξὴν του ἐν τῷ μέσῳ τῶν πεδίων τῆς Ῥωσίας, ὅταν ἐφθασεν ἡ ἀγγελία τῶν λυπηρῶν συνθηκῶν τῶν Τούρκων καὶ τῶν Σουηκῶν μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ ὅταν ἀνήσυχτοι ἐστρέψαμεν τὰς ὄψεις μας πρὸς τὴν ἄσχετον δεξιάν μας, πρὸς τὴν ἐξασθενησθεῖσαν ἀριστεράν μας καὶ ἐπὶ τῆς ἐντρόμου ὀπισθοδρομῆσεώς μας; Τότε

ἀνελογίσθημεν τὰ δυστυχῆ ἀποτελέσματα τῆς μεταξὺ τῶν συμμάχων μας καὶ τοῦ ἐχθροῦ μας εἰρήνης, καὶ τότε αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ γνωρίσωμεν τὰς αἰτίας.

Αἱ συνθήκαι αἱ γενομένηαι περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ὑπέταξαν εἰς τὴν Ῥωσίαν τὸν ἀδύνατον Σουλτάνον τῶν Τούρκων· ἀλλὰ ἡ κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἐκστρατεία μας τὸν ἐρώπλισεν ἐναντίον μας. Μετὰ τὴν ὕψωσιν ὅμως τοῦ Ναπολέοντος ἐν κοινὸν συμφέρον, καλῶς ἐννοούμενον, καὶ ἡ εἰλικρινεῖα μιᾶς ἀποκρύφου ἀλληλογραφίας ἔχον φιλιώσει τὸν Σελίμην μετὰ τὸν πρῶτον ὑπάτον. Συνεδέθησαν λοιπὸν ἀμφοτέρωι οἱ ἡγεμόνες οὗτοι μετὰ φιλίαν τοσοῦτον στενὴν, ὥστε ἀντήλλαξαν τὰς εἰκόνας των. Ὁ Σελίμ τότε ἀπεπειράτο μεγάλην μεταβολὴν εἰς τὰ Ὀθωμανικὰ ἔθνη, ὁ δὲ Ναπολέων τὸν παρεκίνησε καὶ τὸν ἐβόηθη, νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸν Ὀθωμανικὸν στρατὸν τὴν Εὐρωπαϊκὴν πειθαρχίαν. Ὅτε δὲ ἡ νίκη τῆς Ἰέννης, ὁ πόλεμος τῆς Πολωνίας καὶ ὁ Σεβαστιάνης παρεκίνησαν τὸν Σουλτάνον ν' ἀποτεινᾷ τὸν ζυγὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατενόησαν τοῦτο οἱ Ἀγγλοὶ καὶ ἀντέστησαν, ἀλλ' ἐδίωχθησαν ἀπὸ τὰς θαλάσσας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐγραψε τότε ὁ Ναπολέων πρὸς τὸν Σελίμην τὰ ἐπόμενα τὴν 3. Ἀπριλίου 1807. « Ὁ πρέσβυς μου μετὰ πληροφορεῖ περὶ τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ τῆς ἀνδρείας τῶν Μουσουλμάνων κατὰ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν μας. Σὺ ἐδείχθης ὁ ἀξίος διάδοχος τῶν Σελίμων καὶ Σολιμάνων. Μοὶ ἐζήτησας ἀξιωματικούς καὶ σοὶ τοὺς ἐστείλα. Δυσχερестоῦμαι ὅτι δὲν μ' ἐζήτησας καμμίαν χιλιάδα στρατιωτῶν, ἀλλ' ἐπεριωρίσθης εἰς τὸ νὰ θέλῃς μόνον πεντακοσίους, περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ὁποίων ἐδοσα αὐθαρῆ τὴν ἀναγκαίαν διαταγὴν, ἐννοῶν νὰ πληροῦσιν οὗτοι καὶ νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα των

έβαλα εἰς ἐνέργειαν τὴν δίκην περὶ καὶ ἐμμεγγύησα τὸ προϊόν των, ἐξησφάλισα τὰ περὶ τῆς ζα χάρεως κεφάλαια καὶ ἐκέρδισα δικαστικῶς περὶ τὰς 10, 000 στρεμ. γαίας, τὰς ὁποίας τρίτος τις ἐνέμετο. Ἐβδομήκοντα τὸν ἀριθμὸν σημαντικὰς δίκας ἐκέρδισεν τὸ δημόσιον, ἀπὸ τοῦ ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκονομικῶν, ἐνῷ πρότερον ἐγένετο τὸ ἐναντίον. Ἐπεριώρισα τὴν ὁποίαν ἔκαμνον κατὰ κτησιν πολλῶν χιλιάδων στρεμ. γαίων λόγῳ Φαλαγγιτῶν γραμματικῶν μὲ ἐυτελεστάτην τιμὴν. Εἶδεν ἀναμφιβόλως τὸ ἐξυδερκὲς ὄμμα τοῦ Κ. Μαγγίνα τὴν γενομένην εἰς τὴν Πατρίδα του σπατάλην· διατὶ δὲν εἶδεν, ἢ διὰ τί παρέλειψε καὶ ταύτην; Ἀναγνώσατε ἐπὶ τέλους τὰς ἐξ ἐγκυκλίου μου, αἵτινες ἀποβλέπουσι τὴν εἰσπράξιν τῶν προσόδων, καὶ ὁμοιο γήσατε, Κύριοι Γερουσιασταί, ὁποία ἔλαβον πρόνοητικὰ μέτρα περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Δημοσίου πλούτου, καὶ μὴ δι- στάσθε, ὅχι, (Τὸ λέγω μὴ πληρεστάτην πεποθησὶν) ὅτι τῶν Οἰκονομικῶν πραγμάτων ἡ κατάστασις εἶναι καλλίστη· μόνῃ δὲ ἡ νοσοῦσα φαντασία τοῦ Κ. Μαγγίνα τὴν πλάττει καὶ τὴν παρουσιάζει ἐπισφαλῆ διὰ τέλη ἄθλια, μέλαινα καὶ ἀποτρόπαια, τὰ ὁποία τὸ ἔθνος μετ' ὀργῆς καὶ ἀγανα κτήσεως ἀποδοκιμάζει.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν, ὁ ἐνεργῶν χρέη Νομάρχου μας κύριος Ἰωάννης Σουτζος ζητήσας καὶ λαβὼν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν ἀπουσίας ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἀθήνας, ἀντι καταστατινόμενος προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ τῆς Ἀνδρου κυρίου Ἀλεξανδροπούλου.

Σκοπὸς τῆς μεταβάσεως τοῦ κυρίου Σουτζοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας εἶναι, ὡς λέγεται, τὸ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν σχέδια τινὰ ἀφορῶντα τὸ ἐμπόριον, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν εὐ ημερίαν τῶν λαῶν τοὺς ὁποίους τοσοῦτον συνετῶς διοικεῖ.

Μὲ τὸ προσεχὲς Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο τῆς Τετάρτης ἐπανερχεται ἐνταῦθα ὁ ῥηλὺς κύριος Σουτζος.

— Ὁ Κύριος Λάζαρος Παππᾶ Μανόλη, ὁ διατελέσας ἐν- ταῦθα Λιμενάρχης δι' ἐννέα περίπου ἔτη, διωρίσθη ἐσχάτως

σοβίας ἀφοσίωσιν. Ἀλλ' ὁ Βερτιέρος ἱκανοποιημένος κατὰ τὴν φιλοτιμίαν του καὶ κουρασμένος ἀπὸ πολέμους ἀπέβαλε τοὺς πρέσβεις, ὀνομάζων αὐτοὺς προδότας τοῦ ἡγεμόνος των. Ὁ πρίγκιψ Eckmühl ἀπεδέχθη τοὺς πρέσβεις αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπαρουσίασε πρὸς τὸν Ναπολέοντα, ὅστις παρωργί σθη κατὰ τοῦ Βερτιέρου, καὶ ἀπεδέχθη μ' εὐμένειαν τοὺς πρέσβεις τῆς Λιβουανίας, χωρὶς ὅμως νὰ ὑποσχεθῇ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑποστήριξιν του. Εἰς μάτην ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν ὁ Δαβούτ, ὅτι καταστραφέντος τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ ἡ εὐ- καιρία ἦτον ἀρμόδια. Ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἀντέταξεν, ὅτι ἡ Σουηκία εἶχεν ἀναγγεῖλει εἰς αὐτὸν τὴν τῶν ὅπλων ἀνα- κωχὴν, ἢ δὲ Αὐστρία προσέφερε τὴν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ῥω- σίας μεσολαβήσιν τῆς, ἥτις κατ' αὐτὸν ἦτο βῆμα ἐχθροπραξίας. ὅτι οἱ Ῥῶσοι θεωροῦντες αὐτὸν τοσοῦτον ἀπομακρυνόμε- νον ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἠδύναντο ν' ἀλλάξωσι φρόνημα, καὶ τέ- λος, ὅτι ὁ Σελὴμ ὁ πιστὸς σύμμαχος του ἐξεθρονίσθη καὶ ἀντε- κατέστη ἀπὸ τὸν Μουσταφᾶν τέταρτον, τοῦ ὁποίου ἡγνῶει τὰ αἰσθήματα.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἐξηκολούθει λοιπὸν τὰς δια-πραγματεύσεις του μετὰ τῆς Ῥωσσίας, ὁ δὲ πρέσβης τῆς Τουρκίας ἡμελημένος καὶ ἐγκαταλειμμένος περιεφέρετο εἰς τὸ στρατόπεδόν μας, χωρὶς νὰ προσκαλῆται νὰ λαμβάνῃ μέ- ρος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις, δι' ὧν ἐμελλε νὰ τελειώσῃ ὁ πόλεμος· μετ' ὀλίγον δὲ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινού-πολιν ἀρκετὰ δυσαρεστημένος· διὰ δὲ τῆς ἐν Tilsitt συν-θίκης δὲν ἀπεδόρησαν εἰς τὴν Τουρκίαν μήτε ἡ Κριμαία, μήτε ἡ Μαλδαβία, μήτε ἡ Βλαχία, ἀλλ' ἐσυμφωνήθη ἡ δι' ἀ- νακωχῆς ἀπόδοσις τῶν τελευταίων δύο ἐπαρχιῶν, οἱ ὅροι τῆς ὁποίας δὲν ἤθελον διατηρηθῇ καὶ ἐπειδὴ ὁ Ναπολέων προσε-

μέλος τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ναυτοδικείου· πρὸ τινων δὲ ἡμερῶν μετέβη ἐνταῦθα, διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν οἰκονομίαν του καὶ νὰ τὴν μεταφέρῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ὁ κύριος Λάζαρος Παππᾶ Μανόλη, ὁ καλὸς οὗτος τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλος, καθ' ὅλον τὸ πολυετές διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του, καὶ αὐτὴν ἐντίμως καὶ μετὰ τῆς δεούσης ἀκριβείας διεύθυνε, καὶ ὅλους τοὺς συμπο-λίτας μας εὐχαρίστησε διὰ τοῦ καλοῦ τρόπου του, καὶ τὸ ἐμ- πόριον ὠφέλησε διὰ τῆς δραστηριότητός του εἰς τὴν ὑπηρεσί-αν, καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις, κινδυνεύοντων διαφορῶν πλοί-ων ὡς ἐκ τῆς τρικυμίας, ἔδωσε τρανὰ δείγματα ζήλου καὶ προθυμίας πρὸς διάσωσιν των, διανυκτερεύων μ'. ὅλον τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας του ἐν καιρῷ νυκτός καὶ μετὰ τοῦ ψύχους καὶ τῆς βροχῆς, διὰ νὰ δίδῃ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς τοὺς κινδυνεύοντας βοήθειαν.

Τὸν καλὸν, τὸν ἱκανόν, τὸν τίμιον καὶ τὸν δραστήριον τοῦ-τον ὑπάλληλον, συσταίνομεν εἰς τὴν εὐνοίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ εὐκρινὲς αἰσθημα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας παρακινούμενοι.

— Ἐπειδὴ δὲν ἀφίχθη ἐνταῦθα τὴν ἐνεστῶσαν ἐβδομά-δα καμία εὐκαιρία ἐκ τῶν Ἀθηνῶν σπερούμεθα εἰδήσεων τῆς πρωτευούσης. Τὸ κοινὸν ἀνυπόμονον περιμένει νὰ πλη-ροφορηθῇ τὰς πράξεις τῆς Γερουσίας ὡς πρὸς τὸν προὔπολο-γισμόν, διότι κατὰ τὸ σύνταγμα ἡ ἐτήσιος διάρκεια τῆς συνό-δου τῶν βουλευτῶν λήγει τὴν 31 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός.

— Εἰς τὰς Ἀθήνας εἶχε διαδοθῇ ψευδὴς φήμη, ὅτι καὶ αἱ ἐνταῦθα ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρίαι συνεννοηθεῖσαι ἔλαβον μέτρα τινα, ὡς πρὸς τὰ ἀσφαλιστικὰ των συμβόλαια ἐπὶ Ἑλληνι-κῶν πλοίων κατὰ μίμησιν τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Τεργέστης. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ φήμη αὕτη εἶναι κατὰ πάντα ἀδόσποτος, σπεύδομεν νὰ τὴν ψεύσωμεν προθέτοντες, ὅτι ὅχι μόνον δὲν ἐλήφθη διόλου τοιοῦ-τον μέτρον ἀπὸ τὰς ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν μας, ἀλλὰ καὶ κα-τεκρίθησαν παρ' αὐτῶν τὰ μέτρα τὰ ληφθέντα παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Τεργέστη ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν. Γνωστοποιούμεν δὲ, ὅτι συσταίνεται κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα νέα ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία, ἥτις θέλει διευθύνεσθαι ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Γ. Καράλη, καὶ ὅτι ἀνανεοῦται καὶ ἡ ἀσφαλιστικὴ

κλήθῃ νὰ μεσολαβήσῃ μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ καὶ τοῦ Ἀλε-ξάνδρου, μετέβησαν εἰς τοὺς Παρισίους οἱ ὑπουργοὶ αὐτῶν τῶν δύο δυνάμεων. Ἀλλ' εἰς τὴν πρωτεύουσιν αὐτῶν, δι-αρκούντος τοῦ καιροῦ τῆς διεξοδικῆς ταύτης καὶ εἰκονικῆς μεσολαβήσεως, δὲν κατεδέχθη ὁ αὐτοκράτωρ νὰ δεχθῇ τὰς ἐπισκέψεις τῶν Τούρκων πληρεξουσίων.

Ἄν πρέπη νὰ δώσῃ τις πίστιν εἰς ὅλα τὰ διαφημισθέντα, λέγεται ὡς βέβαιον, ὅτι εἰς τὰς ἐν Tilsitt συνδιαλέξεις καὶ μετὰ ταῦτα ἀνανεώθη τὸ περὶ διανομῆς τῆς Τουρκίας ζήτη-μα. Ἐπροτάθη εἰς τὴν Ῥωσίαν νὰ λάβῃ τὴν κατοχὴν τῆς Βλαχίας, Μολδαβίας καὶ Βουλγαρίας καὶ μέρος ἐκ τοῦ Αἴμου, ἡ Αὐστρία ἤθελε λάβῃ τὴν Σερβίαν καὶ μέρος τῆς Βοσνίας, ἡ Γαλλία τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, τὴν Ἀλβανίαν, τὴν Μακεδονίαν καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις, Ἀδριανούπο-λις καὶ ἡ Θράκη ἔμενον εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἀγνοεῖται ἂν αἱ διαπραγματεύσεις αὗται αἱ ἀπορῶσαι τὴν διανομὴν τῆς Τουρκίας ἔλαβον χώραν σοβαρῶς, ἢ ὑπηρεοῦθη-σαν μόνον ἀπὸ μίαν μεγάλην ἰδέαν· τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ὀλί-γον ὕστερον ἀπὸ τὴν ἐν Tilsitt σύνοδον, ὁ Ἀλέξανδρος ἐφαί-νετο ὅτι δὲν εἶχε σκοποὺς φιλοδόξους, καὶ ὅτι φρόνημοι συμ-βουλαὶ ἔκαμνιν γνωστὸν εἰς αὐτὸν, ὅτι εἶναι κίνδυνος τὸ ν' ἀντικατασταθῇ ἀντὶ τῆς ἀμαθοῦς, τυφλῆς καὶ ἀνισχύ-ρου Τουρκίας γειτῶν ἐνεργητικὸς, ἰσχυρὸς καὶ ἀνήσυ-χος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν, εἰς συναναστροφὴν, καθ' ἣν ἐγίνε λόγος περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, ἀπεκρίθη ὅτι κατεῖχεν ἀρκετὰς ἐρήμους γαίας, ὅτι εἶχεν ἀρκούντως γνωρίσει, ὡς ἐκ τῆς κατοχῆς τῆς Κριμαίας τῆς πάντοτε ἐρή-μου, πόσον ἤξιζαν αἱ κατακτήσεις λαῶν πρεσβεούντων ἄλλην

ἐταιρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Καταστήματος, τῆς ὁποίας ἡ τριετής διάρκεια λήγει περὶ τὰ μέσα τοῦ προσε-γ-γίζοντος Νοεμβρίου μηνός.

Ἡ σύστασις ἐνταῦθα νέων ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν, καὶ ἡ ἀνανέωσις τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν εἶναι τρανὸν δείγμα τοῦ ἀξιεπαίνου ἐνθουσιασμοῦ τῶν κυρίων ἐμπόρων μας, τοῦ νὰ συ-δράμωσι καὶ ἐμψυχώσωσι τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόρι-μας. Ἀλλ' αἱ ἐταιρίαι αὗται διὰ νὰ φθάσωσι πρὸς τὸν σκο-πόν των, πρέπει νὰ διευθύνονται εὐλακρινῶς, καὶ μὲ ζήλον καὶ ἀφοσίωσιν, οὐχὶ διὰ νὰ χρησιμεύωσι πρὸς εὐχάριστον συμ-παθειῶν καὶ ἀντεκδίκησιν ἀντιπαθειῶν. διότι εἰς τοιαύτην πε-ρίστασιν οἱ διευθύνοντες αὐτὰς ἀπομακρύνονται ἀπὸ τοῦ σκο-πὸν τῆς συστάσεώς των.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἡγόρατα παρὰ τῆς κυρίας Βαρβάρας χήρας ποτὲ Ἰωάννου Μαυρογένους μίαν παραγγελίαν μὲ τὸ παρακείμενον αὐτῆς λειβάδιον, εἰς τὴν θέσιν Λειβαδάκια πλη-σιάζον μὲ τὰ κτήματα τοῦ Βασιλείου Ἡλίου καὶ Ἰωάννου Ἀσημόμιτη, διὰ δίστηλα Ἰσπανίας δώδεκα, κατὰ τὸ ὑπ-ἀριθ. 2359. Συμβολαιογραφικὸν συμβόλαιον.

Προσκαλῶ διὰ ταῦτα τοὺς ἔχοντας ὁποιοδήποτε δικαίω-μα προτιμήσεως, ἢ πάτης ἄλλης ἀπαιτήσεως, νὰ ἐμφανισθῶ-σιν ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου προδιορισθείσης προθεσμίας διὰ νὰ δηλώσωσι τὰς ἀπαιτήσεις των ταύτας, ἄλλως παρει-θούσης αὐτῆς, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος οὐδενός, θεωρῶ παραγε-γραμμένον πᾶν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κτήματός μου ὑποτιθέμενον δι-καίωμα.

Ἐ Μυκόνῳ τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1846.

Διὰ τὸν ἀγράμματον

Μιχαὴλ Σταθρακόπουλον

Κωνσταν. Μ. Βαβούλης.

θηρητικῶν, ἐχόντων ἄλλα ἤθη καὶ ἐχθρῶν] ἐνταυτῷ· ὅτι, ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Γαλλία οὐσαί ἀρκετὰ ἰσχυραὶ δὲν ἐσύμφερε νὰ γίνωσι γείτονες, διότι δύο σώματα τοσοῦτον ἰσχυρὰ εἰς ἀκατάπαυστον προσέγγισιν εὐρισκόμενα θέλουν συντριβῇ, καὶ ὅτι ἐσύμφερε νὰ ὑπάρχωσιν ἀποστήματα μετὰ αὐτῶν.

Ἐξ ἄλλου μέρους οὐτε ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἐπέμε-νε. Ἡ Ἰσπανικὴ ἐπανάστασις ἐπησχόλει τὴν προσοχὴν του καὶ προσεκάλει ἐκεῖ ὅλας του τὰς δυνάμεις, ὥστε πρὸ τῆς ἐν Erfurt συνδιαλέξεως, ὁποῦν ὁ Σεβαστιάνης ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μολοντί ὁ Ναπολέων εἶχε πάντοτε κατὰ νοῦν τὸν διαμελισμὸν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἐνέδο-κεν ὅμως εἰς τὰς ἐπομένους παρατηρήσεις τοῦ πρέσβεώς του, ὅτι ὁ διαμελισμὸς αὐτὸς θέλει εἶσθαι κατὰ πάντα ἐναντίος του· ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ διαμελισμοῦ ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Αὐστρία ἤθελον ἀποκτήσῃ πλησιοχώρους ἐπαρχίας, δι' ὧν ἤθελον αὐ-ξηθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς θέσεώς των, ἐνῷ ἡμεῖς ἤθελαμεν ἀναγκα-σθῇ νὰ ἐπασχολήσωμεν διὰ τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλλάδος ὀγδο-ῆκοντα χιλιάδας Γάλλους· ὅτι τοιοῦτος στρατὸς ἤθελον ἀπαιτεῖ κατ' ἔτος βοήθειαν ἐκ' τριάκοντα χιλιάδων νεοσυλλέ-κτων ἐνεκα τοῦ ἀποστήματος καὶ τῆς φθορᾶς, ἥτις θέλει εἰσ-θαι συνέπεια τῆς διεξοδικῆς ὁδοπορίας καὶ τοῦ νοσώδους κλίματος, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἤθελον ἀδυνατίσει ἡ Γαλλία ὅτι εἶναι ὑπέρμετρος ἡ τῶν ἐργασίων γραμμὴ ἐκ τῶν Παρι-σίων μέχρι τῶν Ἀθηνῶν. ὅτι ἐξ ἄλλου μέρους ἡ γραμμὴ αὐ-τὴ ἤθελε διέρχεσθαι ἐκ κῆς Τεργέστης καὶ ὅτι μὲ ὀλίγα βημα-τα οἱ Αὐστριακοὶ ἤθελον τίθεσθαι εἰς τὰ νώτα, ἀπομονώνοντες τὸν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος στρατὸν ἀπὸ πᾶσαν συγκοινωνίαν μετὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ τῆς Γαλλίας.

[ἀκολουθεῖ]

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.